

тѣе: „и нѣмъ пѣтѣмъ.“ Да сѣ не върнемъ на първыты страсти, не въ първыты грѣхове, не въ първата погыбель: „и нѣмъ пѣтѣмъ.“ Нѣ нека захванемъ дрѣгъмъ пѣтъ на Хрѣстіанската добродѣтель. Съ една рѣчь, нека оставимъ онзи пѣтъ на лошіатъ ни навыкъ, който нѣ водеше въ мѣката; та да ходимъ въ дрѣгъ, на едно свѣршено направление, което нѣ води въ вѣчній животъ.

ПЕДЪЛА ДЕСАТА ОТЪ ЛУКА,

или

ДВАДЕСАТЪ И СЕДМА СЛѢДЪ ПАТДЕСАТНИЦАТА.

ЗА ДѢТО КАКЪ ТРѢБВА ДА ПОЧИТАМЫ
ПРАЗДНИЦИТЫ.

Шестъ дена сѣ, въ конто трѣбва да сѣ работи; убо въ тѣхъ дохождайте да сѣ лѣквате, а не въ денѣтъ на Сѣвботата.

(Лук. гл. 13, ст. 14.)

Дѣ сѣ оныя неща, конто сѣ укрьватъ мѣчно: въ естественныты убо ѣ огънѣтъ, и свѣтлината, въ нравственныты же зависть-та, истината: отъ тѣѣ ѣ лесно да познае сѣкой, че това, което говори Архисинагогътъ, не произлиза отъ ревность къмъ закона, но отъ зависть къмъ Хрѣста: „Женѣ вѣ имѣща мѣ дѣхъ недѣженъ лѣтъ десѣмънадесѣтъ, и вѣ слѣдѣ, (сѣзрѣна, или прѣзрѣна) и не могѣща восклонѣтисѣ ѿ нѣдѣ.“ [1] Една вѣдна жена по-причина на вѣсовско сѣдѣйствіе осемнадесѣтъ годинъ сѣ искѣшавала отъ една болестъ, толко тѣжка, цѣто не можала да си вдигне никакъ главата, и отъ това трѣбвало да върви вынагы наведена, и прѣзрѣна сѣ голѣмъ трѣдѣ, и была ѣ предъ хората едно окамно зрѣлище. Въ единъ Сѣвботенъ день Исусъ проповѣдвалъ въ сѣмнище-то; той ѣ видѣлъ, сѣжмалъ ѣ, повикалъ ѣ, коснхалъ сѣ до неѣ сѣ всесилната си цѣлительна десница, и ѣ исцѣлилъ. Жената позна отъ радость, прославявала Бога, за дѣто сѣ исцѣлила. „ѿвѣе прострѣсѣ, и славаше Бѣга.“ [2] Народътъ, който видѣлъ чюдото, сѣ радвалъ твърдѣ

(1) Лук. гл. 13, ст. 11. (2) Тамже ст. 13.